

JAKUB

Informace pro stařečskou farnost

KVĚTEN 2026

DŮVĚŘOVALA, I KDYŽ NIC NEDÁVALO SMYSL

Když se řekne Panna Maria, mnoha lidem se vybaví zbožné obrazy, sladce poklidná tvář a svatozář. Jenže skutečný život Marie, matky Ježíše, byl všechno, jen ne snadný. Nebyla to žádná nereálná postava z kostelní vitráže, ale žena, která si prošla radostmi i temnotou – a přesto nepřestala věřit, že Bůh ví, co dělá.

V Betlémě porodila Ježíše v chlévě, v cizím městě, mezi zvířaty. Boží Královský Syn byl položený do sena – a přesto Maria věřila, že právě tady, uprostřed nekomfortu a nejistoty, se děje Boží dílo. Krátce nato se stávají uprchlíky v Egyptě – kde jistě zažívali strach a nejistotu, jak přežijí.

Když Ježíš začal veřejně působit, Maria asi ne vždy rozuměla, proč její syn dělá to, co dělá. A pak přišel okamžik, který převrátil všechno – Ježíšovo ukřižování na Golgotě. Její Syn visí na kříži a ona stojí pod ním. Vidí jeho smrt. Drží pak jeho tělo a následně sleduje těžký kámen, který přivalili k jeho hrobu. Tento kámen vypadá jako tečka za jejími očekáváními, nadějemi a jistotami. A přesto – Maria neztrácí víru. Možná nechápe, ale důvěřuje. Věří, že Bůh má i v této temnotě nějakou cestu dál. Že Boží příběh neskončil kamenem u hrobu. Po Ježíšově vzkříšení zůstává Maria s učedníky. Už ne jako truchlící matka, ale jako žena, která zakusila, že Bůh plní své sliby – i když ne vždy podle našich představ.

Když se modlíme růženec, sledujeme Mariin život i život jejího Syna. Dvacet momentů z Ježíšova života, ve kterých se prolíná radost, bolest i naděje. A možná i my v těch událostech poznáváme kus sebe a našich životů – chvíle, kdy nerozumíme, kdy jsme na dně, kdy se zdá, že všechno končí. Maria nám ale ukazuje, že právě tehdy může začít něco nového, že stojí za to důvěřovat.